

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεθνές Συμβούλιο συγκροτήσεως Συνεδρίων Λατινικῶν Σπουδῶν.— Σύμφωνα με παλαιότερη ἀπόφαση τῶν ἐπιστημόνων ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, πού εἶχαν λάβει μέρος στὸ Διεθνές Συνέδριο Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ Γλώσσης τοῦ 1966, συγκροτήθηκε Διεθνές Συμβούλιο, πού θὰ ἔχη σκοπὸ τοῦ τὴν ὀργάνωση τῶν μελλοντικῶν Συνεδρίων Λατινικῶν Σπουδῶν. Ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ Συμβουλίου πραγματοποιήθηκε στὴ Ρώμη, στίς 23 Ἀπριλίου 1967, στὸ Institutum Romanis Studiis Provehendis.

Ἀφοῦ πρῶτα ὁ πρόεδρος τοῦ Istituto di Studi Romani Ἰταλὸς καθηγητῆς κ. Pietro Romanelli ἐξῆρε τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον πού δείχνεται ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθηση τῆς καλλιέργειας τῆς λατινικῆς παιδείας, ἀκολούθησε διεξοδικὴ συζήτηση καὶ οἱ σπουδαιότερες ἀποφάσεις, στίς ὁποῖες κατέληξε, ἦταν οἱ ἐξῆς: Τὸ Συμβούλιο ἀποφάσισε δύο νὰ εἶναι οἱ κυριότεροι στόχοι, πρὸς τοὺς ὁποῖους νὰ ἀποβλέψουν οἱ προσπάθειές του. Ἡ ἐξεύρεση τῶν καταλληλότερων μεθόδων γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς λατινικῆς καὶ, παράλληλα, μία συστηματικὴ καὶ κατὰ βάθος διευρέυνση τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας τῶν Ρωμαίων, ὅπου βρίσκονται οἱ ρίζες καὶ τὰ θεμέλια τοῦ νεότερου εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Σχετικὰ μὲ τὰ ἀντικείμενα πού θὰ ἦταν τὰ καταλληλότερα γιὰ νὰ συζητηθοῦν κατὰ τίς ἐργασίες τοῦ ἐρχομένου Συνεδρίου Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ Γλώσσας, προτάθηκαν τὰ παρακάτω θέματα:

1. Πιὸ συγχρονισμένες μέθοδοι γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς λατινικῆς γλώσσας καὶ τρόποι γιὰ τὴ μεγαλύτερη διάδοσή τους.
2. Ἡ ἐπίδραση τῆς λατινικῆς στὴ διαμόρφωση καὶ στὴ διάπλαση τῶν νεώτερων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.
3. Ἡ παρουσία τοῦ Βιργιλίου στὰ γράμματα καὶ στίς τέχνες τῶν νεώτερων ἐθνῶν.

Τὸ συμβούλιο ἀποφάσισε τὸ ἐρχόμενο Συνέδριο νὰ συγκληθῆ τὸ 1970 ἐκτὸς τῆς Ἰταλίας, πιθανόν στὴ Ρουμανία ἢ στὴν Ἰσπανία. Ὁ τόπος θὰ προσδιορισθῆ στὴ δεύτερη συνεδρία τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου πού ὀρίσθηκε γιὰ τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1968. Τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεύει, ὡς μόνιμο μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὁ καθηγητῆς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνος Γρόλλιος.

Διεθνές συνέδριο τῆς Association Guillaume Budé.— Τὸ Συνέδριο συνήλθε στὸ Παρίσι ἀπὸ 5-10 Ἀπριλίου 1968 καὶ εἶχε θέμα τὴ φιλοσοφία τοῦ Ἐπικούρου. Ἦταν χωρισμένο σὲ τρία τμήματα, τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέτασε τὴν ἐπικουρικὴ φιλοσοφία στὴν Ἑλλάδα, τὴ Ρώμη καὶ κατὰ τὴν Ἀναγέννηση. Ἐγίναν πολλὰς ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίαι καὶ ἀνακοινώσεις καὶ τὸ Συνέδριο ἔκλεισε μὲ ὁμιλία τοῦ γνωστοῦ Γάλλου Ἑλληνιστῆ Louis Robert μὲ θέμα «Γεωγραφία καὶ φιλολογία, ἢ τὸ χῶμα καὶ τὸ χαρτί». Στὰ πλαίσια τοῦ Συνεδρίου πραγματοποιήθηκαν ἐκδρομὲς καὶ ξεναγήσεις σὲ ἀρχαιολογικοὺς καὶ ἄλλους χώρους, ὅπως στὸ Sois-

sons, στο Laon, στο Cluny, στο St Denys, το St Germain και στις Βερσαλλίες. Τις εργασίες του Συνεδρίου παρακολούθησαν 300-400 σύνεδροι. Την Ελλάδα αντιπροσώπευσαν οι καθηγητές της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ.κ. Α. Πολίτης και Ε. Μουτσόπουλος, ο δεύτερος με ανακοίνωση σχετική με το κύριο θέμα του Συνεδρίου.

Η' Συνέδριο του Διεθνούς Ίνστιτούτου Φρουρίων.— Το Η' Συνέδριο του Internationales Burgen Institut, που οργάνωσε το Τεχνικό Έπιμελητήριο της Ελλάδος, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από 25-29 Απριλίου 1968. Το γενικό θέμα του Συνεδρίου ήταν: «Τά αρχαία και μεσαιωνικά κάστρα στον μεσογειακό χώρο». Από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης συμμετέσχε ο καθηγητής της Νεωτέρας Έλληνικής Ιστορίας κ. Απόστολος Βακαλόπουλος με ανακοίνωση σχετική με την ιστορία του κάστρου του Πλαταμώνος. Ο αριθμός των συνέδρων ήταν περίπου 60, που προέρχονταν από διάφορες χώρες της Ευρώπης. Στις 25 Απριλίου έγινε η επίσημη έναρξη του Συνεδρίου. Από 27-29 Απριλίου πραγματοποιήθηκε έκδρομη στην Πελοπόννησο, για την επίσκεψη των πιο σημαντικών κάστρων. Συμπέρασμα του συνεδρίου ήταν ότι πρέπει τα αρμόδια κρατικά όργανα να ενδιαφερθούν για την προστασία και τη συντήρηση των τόσο σπουδαίων αυτών ιστορικών μνημείων.

Το πρώτο Διεθνές Συνέδριο Ιστορίας του Πολιτισμού της Βενετίας.— Από 1-5 Ιουνίου 1968 πραγματοποιήθηκε το συνέδριο αυτό με θέμα «Βενετία και Ανατολή έως τον 15ο αιώνα» (βλ. προαγγελία στα Έλληνικά 20 [1967] 485). Στο συνέδριο πήραν μέρος με εισηγήσεις ή ανακοινώσεις επιστήμονες και έρευνητές, οι οποίοι ανέπτυξαν προβλήματα αναφερόμενα στις ιστορικές, νομικές, οικονομικές, κοινωνικές, θρησκευτικές, καλλιτεχνικές και μορφωτικές σχέσεις Βενετίας και λαών της Ανατολής και κυρίως Βενετίας και Βυζαντίου.

Το συνέδριο οργάνωθηκε από το Κέντρο Παιδείας και Πολιτισμού του Ίδρυματος Giorgio Cini στο νησί San Giorgio Maggiore της Βενετίας, με τη συνεργασία και των τεσσάρων επιστημονικών του Ίνστιτούτων, αλλά η ψυχή και ο νους, θά λέγαμε, του Συνεδρίου στάθηκε ο γνωστός βυζαντινολόγος κ. Agostino Pertusi. Οι βασικοί εισηγητές προέρχονταν από τη Γαλλία, την Ιταλία, το Βέλγιο και κυρίως από τις βαλκανικές χώρες, τη Γιουγκοσλαβία (με αρκετά μεγάλη αντιπροσωπεία), τη Ρουμανία τη Βουλγαρία, κτλ. Η Ελλάδα αντιπροσωπεύτηκε επάξια από τον καθηγητή της Ιστορίας των Μέσων και Νεωτέρων Χρόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και διευθυντή του Έλληνικού Ίνστιτούτου Βενετίας κ. Μ. Ι. Μανούσακα, από τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ν. Β. Τομαδάκη και από τον κ. Μ. Χατζηδάκη. Ο κ. Μ. Μανούσακας ανέπτυξε με επιτυχία την εισήγησή του που είχε ως θέμα «L'isola di Creta sotto il dominio veneziano. Problemi e ricerche». Το περιεχόμενο της αναφερόταν σε ό,τι ως σήμερα έχει γραφτεί για τη φιλολογία, την οικονομία, την κοινωνία, το εμπόριο, την αρχαιολογία, την εκκλησιαστική ιστορία και γενικά την ιστορία για τη βενετοκρατούμενη Κρήτη. Τονίστηκε το πλήθος των προβλημάτων που παραμένουν ακόμη άλυτα, ενώ επιτακτική είναι η ανάγκη για τη συστηματική έκδοση του πιο σημαντικού από το πλούσιο ανέκδοτο αρχαιολογικό υλικό που βρίσκεται ιδίως στη Βενετία. Ο κ. Ν. Β. Τομαδάκης περιέγραψε με σαφήνεια και περιεκτικότητα την εκκλησιαστική κατάσταση στην Κρήτη από τις αρχές του 13ου αι., όταν οι Βενε-

τοὶ κατακοῦν τὴ μεγαλόνησο. Ἡ εἰσήγησή του μὲ τίτλο «La politica religiosa di Venezia a Creta verso i Cretesi ortodossi dal XIII al XV secolo» περιεῖχε ἀφθονα στοιχεία γιὰ τὴν ἀγωνιζομένη ὀρθόδοξη Κρητικὴ Ἐκκλησία, τὴ θέση τῆς Βενετίας ἀπέναντι στοὺς ὀρθόδοξους καὶ γιὰ τὴν ἀποδιοργάνωση τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Μ. Χατζηδάκης ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Influences vénitiennes sur la peinture crétoise», μὲ τὸ ὅποιο προσδιόρισε τὸν βαθμὸ τῆς βενετικῆς ἐπίδρασης στοὺς κρητικοὺς ζωγράφους. Τὴν εἰσήγηση συνόδωσαν καὶ προβολὲς ἔργων τῶν ζωγράφων, τὰ ὅποια προέρχονταν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὴν Πάτμο, τὴν Κρήτη, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Ἴνστιτούτο κτλ.

Ἄλλὰ καὶ ἀνακοινώσεις, ἐπίσης ἐνδιαφέρουσες, ἔγιναν ἀπὸ Ἑλληνες ἐρευνητές, ὅπως ἀπὸ τὴ Μαρία Χαιρέτη (*I catastici antichi del Duca di Candia come fonti storiche*), ἀπὸ τὴ Βασιλικὴ Παπούλια (*Venedig in welthistorischer Sicht*), ἀπὸ τὴ Χρύσα Μαυτέζου (*Notizie sulla guerra veneto-bizantina del 1306-1309*) καὶ ἀπὸ τὸν Γ. Δημητροκάλλη (*La cattedrale di Marco Sanudo nell'isola di Nasso*).

Τὶς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου παρακολούθησαν ἀρκετοὶ Ἑλληνες, ὅπως ὁ γνωστὸς ἱστοριοδίφης Κ. Δ. Μέρτζιος, ὁ Κλ. Τσοῦρκας, ἡ Σοφία Ἀνωτιάδου, οἱ ὅποιοι καὶ πῆραν μέρος στὶς σχετικὲς συζητήσεις, ἐνῶ σημαντικὴ ἦταν ἡ παρουσία τῶν ἐρευνητῶν καὶ φιλοξενουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἴνστιτούτου Βενετίας, τοῦ ὁποίου ἡ προσφορά γενικὰ στὸ συνέδριο ἦταν ἀρκετὰ θετικὴ.

Τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ἐξάλλου ἀπασχόλησαν καὶ τοὺς Ἑλληνοαμερικανοὺς καθηγητὲς Γ. Ἀρνάκη καὶ Κωνστ. Γιαννακόπουλο, οἱ ὅποιοι προέβησαν σὲ ἀξιόλογες ἀνακοινώσεις. Καὶ ἀρκετοὶ ὅμως ἀπὸ τοὺς ξένους εἰσηγητὲς ἀναφέρθησαν στὶς σχέσεις Βενετίας καὶ Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ὅπως ὁ Agostino Pertusi (*Episodi culturali tra Venezia e il Levante nel Medioevo*), ὁ Freddy Thiriet (*Problemi dell'amministrazione veneziana nella Romania, XIV-XV sec.*), ὁ G. Dennis (*Problemi concernenti i rapporti tra Venezia, i suoi domini diretti e le signorie feudali nelle isole greche*), ὁ D. Stiernon (*Rapporti religiosi di Venezia con l'ortodossia bizantina*), ὁ D. Jacoby (*Les «Assises de Roumanie» et le droit vénitien dans les colonies vénitiennes*), ὁ T. Bertelé (*Moneta veneziana e moneta bizantina*), ὁ M. Cortelazzo (*I rapporti linguistici fra Veneria e la Grecia prima della caduta di Costantinopoli*) κ.ά.

Ἀπὸ τὸ συνέδριο ἐπίσης ὁργανώθηκε καὶ μιὰ μικρὴ ἐκδρομὴ στὸ νησάκι Torcello, ὅπου ὁ βενετο-βυζαντινὸς ναὸς τῆς S. Maria (7ος αἰ.), ἐνῶ τὴν προτελευταία ἡμέρα δόθηκε δεξίωση στὴ Sala Presidenza τοῦ Ἰδρύματος Cini.

Τὸ συνέδριο ἐκλείσει τὸ μεσημέρι τῆς 5 Ἰουνίου. Τότε διατυπώθηκαν διάφορες εὐχὲς καὶ προτάσεις, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἡ πρόταση τοῦ Ἑλληνα ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Νόβα νὰ ἀναλάβῃ τὸ Ἴδρυμα τὴ σύγκληση συνεδρίου^υ ποῦ θὰ ἔχῃ ὡς θέμα τὴν περίφημη Ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου (1571), ὅταν στὰ 1971 συμπληρωθοῦν 400 χρόνια ἀπὸ τὸ ἐνδοξο ἐκεῖνο γεγονός.

Z. N. ΤΣΙΡΠΑΝΑΗΣ

Σύνοδος τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Βυζαντινῶν Σπουδῶν στὴ Βενετία.— Ἡ Σύνοδος, ποῦ εἶχε ἀποφασισθῇ, κατὰ τὸ Συνέδριο τῆς Ὁξφόρδης τὸν Σεπτέμβριο 1966, νὰ συνέλθῃ στὴν Ἀθήνα, θὰ συνέλθῃ τὸν Σεπτέμβριο 1968 στὴ Βενετία, στὸ Ἑλληνικὸ Ἴνστιτούτο Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν. Ἡ Σύνοδος θὰ συνδυασθῇ μὲ διεθνῆ συζήτηση (*colloquium*) μὲ θέματα «Κοινωνία καὶ Τέχνη στὸ Βυζάντιο

ἐπὶ Παλαιολόγων» καὶ «Μεθοδολογικά προβλήματα τῆς ἐκδόσεως τοῦ Corpus τῶν πηγῶν τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας».

Διεθνὲς Συνέδριο ἱστορικῆς καὶ συγκριτικῆς μελέτης τῶν μεγάλων θαλασσίων λιμένων.— Ἐπὶ 14-19 Ὀκτωβρίου 1968 θὰ συνέλθῃ στὶς Βρυξέλλες καὶ στὴν Ἀμβέρσα διεθνὲς συνέδριο μὲ θέμα τὴν ἱστορικὴ καὶ συγκριτικὴ μελέτη τῶν μεγάλων θαλασσίων λιμένων. Τὸ συνέδριο ὀργανώνεται ἀπὸ τὴν Société Jean Bodin pour l'histoire comparative des institutions τῶν Βρυξελλῶν καὶ τὴν Commission Internationale d'Histoire Maritime τοῦ Παρισιοῦ. Δηλώσεις γιὰ συμμετοχὴ στὸ συνέδριο θὰ γίνωνται δεκτὲς ὡς τὶς 30 Ἰουνίου ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Société Jean Bodin, κ. J. Gilissen, Centre d'Histoire et d'Ethnologie juridiques, 44, avenue Jeanne, Bruxelles 5.

11ο Συνέδριο τῆς Διεθνοῦς Ὀμοσπονδείας Συγχρόνων Γλωσσῶν καὶ φιλολογιῶν (FILLM).— Ἡ Διεθνὴς Ὀμοσπονδία Συγχρόνων Γλωσσῶν καὶ Φιλολογιῶν (FILLM) ὀργανώνει τὸ 11ο Διεθνὲς Συνεδριὸ τῆς στὸ Ἰσλαμαμπάντ τοῦ Πακιστάν ἀπὸ 12-28 Σεπτεμβρίου 1969. Οἱ κύριες ἐργασίες τοῦ συνεδρίου θὰ περιορισθοῦν στὴ δευτέρη ἐβδομάδα τῆς περιόδου αὐτῆς, ἐνῶ ἡ πρώτη ἐβδομάδα θὰ ἀφιερῶθῃ σὲ ἐκδρομὲς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις. Γενικὸ θέμα τοῦ συνεδρίου θὰ εἶναι: «Παράδοση καὶ Ἀλλαγές». Τὸ θέμα αὐτὸ θὰ κατανεμηθῇ σὲ τέσσερα παράλληλα τμήματα: α) Γλώσσα καὶ λογοτεχνία, ἐκφράσεις διαφωνίας, β) Ἡ νέα ἀνακάλυψη τῆς παράδοσης, γ) Τὸ γενικὸ καὶ τὸ εἰδικὸ στὴ λογοτεχνικὴ δημιουργία, δ) Γλώσσα καὶ Λογοτεχνία: ἀλληλοεπιδράσεις. Τέλος εἰδικοὶ ὁμιλητὲς θὰ πραγματοποιηθοῦν σὲ ἓνα ἡμερήσιο συμπόσιο τὸ θέμα: «Ὁ μεταφραστικὸς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς πολιτιστικῆς ἐπικοινωνίας». Λεπτομέρειες σχετικὰ μὲ τὴ συμμετοχὴ στὸ συνέδριο παρέχονται ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς Ὀμοσπονδίας κ. Ijar Husain Batalvi, 4 Turner Road, Lahore, Πακιστάν.

Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν.— Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῇ Ἱερῇ Σταυροπηγιακῇ Μονῇ Βλατάδων Θεσσαλονίκης στεγαζομένου Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν. Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων ἐγένετο ἐντὸς κατασκευαστικῆς ἀτμοσφαιρας καὶ βυζαντινῆς ἐπιβλητικότητος, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν στρατιωτικῶν, πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν ἀρχῶν, τοῦ πρυτάνεως καὶ καθηγητῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου, ὡς καὶ πλήθους κόσμου.

Τὸ Ἰδρυμα συνεστήθη διὰ Πατριαρχικοῦ σιγίλλιου, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γραμματολογίας καὶ προπρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτου Χρήστου.

Εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνονται:

Ἡ συγκρότησις ἀρχείου μικροφωτοταινιῶν τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων κωδικῶν, οἱ ὅποιοι ἐναπόκεινται εἰς τὰς Μονὰς καὶ τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλλοδαπῆς. Ἡ κατάρτισις λημματολογίου ὄλων τῶν χριστιανῶν συγγραφέων μέχρι τοῦ ΙΕ' αἰῶνος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μελέτης αὐτῶν. Ἡ ἐξέτασις καὶ μελέτη τῶν προβλημάτων τῆς πατερικῆς σκέψεως. Ἡ ἐκδοσις εἰδικῶν περιοδικῶν, ἐκλεκτῶν πατερικῶν κειμένων μετὰ μεταφράσεως, θεολογικῶν πραγματειῶν καὶ κλασσικῶν δοκιμῶν συγχρόνων ξένων θεολόγων ἐν μεταφράσει. Ἡ διοργάνωσις

φροντιστηρίων, διαλέξεων και συνεδρίων ως και ή κατάρτιςς επιστημονικῶν στελεχῶν, τὰ ὅποια θὰ φέρουν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ διαλόγου μὲ τοὺς ξένους θεολόγους ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προβολῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ἐπὶ διεθνoῦς πεδίου.

Ἡδὴ ἐκδηλοῦται ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους ξένων ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων, καὶ ἐκκλησιαστικῶν κύκλων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξικνούμενον, πέραν τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας, μέχρι τῆς παροχῆς οἰκονομικῆς πρὸς τὸ Ἴδρυμα ἐνισχύσεως, τὸ ὅποιον σημειωτέον λειτουργεῖ διὰ χορηγιῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὀργανισμῶν καὶ ἰδιωτῶν.

Θ. ΖΗΣΗΣ

Ἴόνιος Ἀκαδημία στὴν Κέρκυρα.— Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀποφάσισε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1967 νὰ ἰδρῦση νέο Τμῆμα Ξένων Γλωσσῶν καὶ Φιλολογιῶν στὴν Κέρκυρα, ἔπειτα ἀπὸ πρόταση τοῦ καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνου Γρόλλιου. Ἡ Σχολὴ ἀποφάσισε τὸ τμῆμα τῆς αὐτῆς νὰ ἐδρευῆ στὴν Κέρκυρα καὶ νὰ ἔχη τὴν ἐπωνυμία «Ἴόνιος Ἀκαδημία», ὥστε νὰ ἀναβιώσῃ ἡ παλαιὰ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῆς Κερκύρας, ποῦ θὰ μπορούσε νὰ λάβῃ καινούρια συγχρονισμένη μορφή σύμφωνα μὲ τίς ἀνάγκες τῶν καιρῶν. Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο Β. Διατάγματος, ποῦ ἐνέκρινε ἡ Σχολὴ γιὰ τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ νέου τμήματος, θὰ καλλιεργοῦνται σ' αὐτὸ οἱ νεώτερες εὐρωπαϊκῆς γλώσσες καὶ φιλολογίαι, καθὼς καὶ ἡ ἱστορία καὶ φιλοσοφία τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐπὶ πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου. Ἡ ἀπόφαση τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς δὲν ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴ Σύγκλητο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Διαλέξεις καθηγητῶν στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή.— Προσκεκλημένοι ἀπὸ τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἔδωσαν διαλέξεις κατὰ τὸ πρῶτο ἐξάμηνο τοῦ 1968 οἱ ἀκόλουθοι καθηγητές:

Κωνσταντῖνος Τρυπάνης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου: «Ὁ Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς» (9. 2. 1968).

Σοφία Ἀντωνιάδου, πρῶην διευθύντρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν τῆς Βενετίας: «Ἡ δράση τοῦ Βησσαρίωνος στὴν Ἰταλία. Δοκίμιο ψυχολογικῆς μελέτης» (7.3.1968).

Johannes Straub, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βόννης: «Kaiser Konstantin der Grosse als Κοινὸς Ἐπίσκοπος» (10.4.1868).

Ἀναγόρευση διδασκῶρων.— Κατὰ τὸ πρῶτο ἐξάμηνο τοῦ 1968 ἀναγορεύθησαν διδάκτορες τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οἱ ἀκόλουθοι:

Ζ. Ν. Τσιρπανλῆς, μὲ θέμα: «Τὸ κληροδότημα τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος γιὰ τοὺς φιλενωτικούς τῆς Βενετοκρατούμενης Κρήτης», τὴν 18.1.1968.

Κυριάκος Τσαντσάνογλου, μὲ θέμα: «Τὸ Λεξικὸ τοῦ Φωτίου. Χρονολόγησι, χειρόγραφη παράδοσι», τὴν 22.2.1968.

Δημήτριος Θεοχάρης, μὲ θέμα: «Ἡ αὐγὴ τῆς Θεσσαλικῆς προϊστορίας», τὴν 22.2.1968.

Δημήτριος Λυπουρλής, με θέμα: «Ἡ παραγωγικὴ κατάληξη -ικός στὴν προσοκρατικὴ φιλοσοφία καὶ στὸ Ἱπποκρατικὸ Corpus», τὴν 11.5.1968.

Θεόφιλος Βέικος, με θέμα: «Ὁ θάνατος στὴ σκέψη τοῦ Ἡρακλείτου», τὴν 15.6.1968.

Ἀναγόρευση ἐπιτίμων διδασκόντων.— Στὶς 2 Μαΐου 1968 ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀναγόρευσε ἐπίτιμο διδάκτορα τὸν κ. Παῦλο Ενδοκίμον, καθηγητὴ στὴ Θεολογικὴ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Σεργίου στὸ Παρίσι. Ἐπίσης στὶς 6 Μαΐου 1968 ἀναγόρευσε ἐπίτιμο διδάκτορα τὸν καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βουκουρεστίου κ. Λίβιο Stan. Ὁ τελευταῖος μίλησε ἑλληνικὰ με θέμα: «Περὶ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Βραβεῖο Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν στὸ IMXA.— Κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρίασή της τῆς 28 Δεκεμβρίου 1967 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐβράβευσε τὸ Ἴδρυμα Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου γιὰ τίς ἐκδόσεις του καὶ γιὰ τὴν ἄλλη δραστηριότητά του.

Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν.— 1. Ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν ἰδρύθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1967 ὡς παραρτήματα αὐτῆς, στεγαζόμενα εἰς τὸ κτήριο τῶν γραφείων της, τὸ Πνευματικὸν Κέντρον Μακεδόνων Σπουδαστῶν (Π.Κ.Μ.Σ.) καὶ τὸ Κέντρον Ἀποδήμων Μακεδόνων (Κ.Α.Μ.). Σκοπὸς τοῦ μὲν Π.Κ.Μ.Σ. εἶναι ἡ συμπαράστασις πρὸς τοὺς ἐν Θεσσαλονικίᾳ φοιτῶντας Μακεδόνας σπουδαστάς διὰ τῆς συνδρομῆς εἰς τὴν προώθησιν τῶν σπουδῶν τῶν καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν τῶν καλλιέργειαν, τοῦ δὲ Κ.Α.Μ. ἡ παρακολούθησις τῆς δράσεως τῶν ἐκ Μακεδονίας καταγομένων ὁμογενῶν, τῶν διαμενόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπαφῆς αὐτῶν μετὰ τῆς πατρίδος γῆς.

2. Ἡ Ἐταιρεία προεκήρυξε διαγωνισμὸν συγγραφῆς ἔργων ἐμπνευσμένων ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ δὴ: α) θεατρικοῦ ἔργου με βραβεῖον 20.000 δρχ., β) κινηματογραφικοῦ σεναρίου με βραβεῖον 20.000 δρχ., γ) ἱστορικοῦ μυθιστορηματος με πρῶτον βραβεῖον ἐκ 30.000 καὶ δεῦτερον ἐξ 20.000 δρχ., δ) παιδικοῦ διηγήματος με πρῶτον βραβεῖον ἐκ 40.000 καὶ δεῦτερον ἐξ 25.000 δρχ., καὶ ε) ποιητικῆς ἐπικολυρικῆς συλλογῆς με βραβεῖον 10.000 δρχ. Ὑπεβλήθησαν ἐν συνόλῳ 34 ἔργα, ἐξ ὧν 6 θεατρικὰ ἔργα, 5 κινηματογραφικὰ σενάρια, 9 ἱστορικὰ μυθιστορήματα, 12 παιδικὰ διηγήματα καὶ 2 ἐπικολυρικὰ συλλογαί. Ὁρίσθησαν δύο ἐπιτροπαὶ κρίσεως: α) ἐκ τῶν κ.κ. Ἀγαπ. Τσοπανάκη, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, Γεωργίου Δέλιου καὶ Γεωργίου Κιτσοπούλου, λογοτεχνῶν, διὰ τὸ θεατρικὸν ἔργον καὶ τὸ κινηματογραφικὸν σενάριον, καὶ β) ἐκ τῶν κ.κ. Δημ. Εὐρυγένη καὶ Στεφάνου Παπαδοπούλου, καθηγητῶν Πανεπιστημίου, Βασ. Λαούρδα, διευθυντοῦ I.M.X.A., Γ. Θέμελη καὶ Γ. Βαφοπούλου, λογοτεχνῶν, διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων τοῦ θεατρικοῦ εἶδους καὶ τοῦ κινηματογραφικοῦ σεναρίου οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον βραβεύσεως, ἐπέλεξεν ὁμοῦς ἡ κριτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐνέκρινεν ἡ Ἐταιρεία τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἰχμάλωτου» θεατρικὸν ἔργον καὶ ἀπένειμεν ἔπαινον μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου ἐκ δρχ. 10.000 εἰς τὴν συγγραφέα αὐτοῦ Καν. Ἀντιγόνην Ναπ. Παλαιολογοπούλου. Τὸ ἔργον παρουσίασεν ἐν συνεχείᾳ ἐπιτυχῶς τὸ Κ.Θ.Β.Ε.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων εἰδῶν τοῦ διαγωνισμοῦ (ἱστορικὸν μυθιστόρημα, παιδικὰ διηγήματα καὶ ποιητικὴ ἐπικολυρικὴ συλλογὴ) ἔχουν ὡς ἐξῆς:

α) ἱστορικὸν μυθιστόρημα· τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς οὐδένᾳ ἀπενεμήθη. Τὸ δεῦτερον βραβεῖον κατενεμήθη μεταξὺ τῶν συγγραφέων Ρούλας Παπαδημητρίου καὶ Γεωργίου Δέλιου.

β) παιδικὰ διηγήματα· τὸ πρῶτον βραβεῖον κατενεμήθη μεταξὺ τῶν συγγραφέων Ἐλένης Κιτσοπούλου - Θέμελη καὶ Παύλου Τσάμη. Τὸ δεῦτερον βραβεῖον ἐπίσης κατενεμήθη μεταξὺ τῶν συγγραφέων Φράνσου Σταθάτου, Θάλειας Σαμαρᾶ καὶ Τάκη Χατζηαναγνώστου.

γ) ποιητικὴ ἐπικολυρικὴ συλλογὴ· οὐδὲν ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων ἐβραβεύθη.

Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἐγένετο τὴν 4ην Φεβρουαρίου 1968 ἐν σεμνῇ τελετῇ εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς Ἑταιρείας, καθ' ἣν μετὰ σύντομον εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου κ. Χ. Φραγκίστα ὠμίλησεν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Ἰωάννης Βασδραβέλλης περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν βραβευομένων ἔργων. Ἐκ μέρους τῶν βραβευθέντων ἀπήντησεν ἡ Κα Ρούλα Παπαδημητρίου.

3. Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου ὠργανώθη πανηγυρικὴ διάλεξις ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς τὴν 23ην Μαρτίου 1968 με' ὀμιλητὴν τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Στέφανον Παπαδόπουλον καὶ θέμα: «Ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγῶνος τῆς Παλιγγενεσίας στὴ Μακεδονία».

4. Πρὸς τιμὴν τοῦ πρὸ τριετίας ἀποθανόντος πρώτου Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑταιρείας Ἄλεξ. Λέτσα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀφιερῶθη εἰς μνήμην αὐτοῦ ὁ Ζ' τόμος τοῦ περιοδ. «Μακεδονικά», ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐτοποθετήθη ἡ προτομὴ του, ἔργον τοῦ γλύπτου Ἄθαν. Λημναίου, ἐντὸς τοῦ κτηρίου τοῦ θεάτρου. Τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς ἐγένοντο τὴν 31 Μαρτίου 1968, εἰς τὴν τελετὴν δὲ παρέστησαν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ τιμωμένου, ἀρχαὶ τῆς πόλεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ μέλη τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ ἄλλοι. Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς δράσεως τοῦ Ἄλ. Λέτσα ὠμίλησεν ὁ διάδοχός του Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας κ. Ἰωάννης Βασδραβέλλης, ὁ δὲ Πρόεδρος κ. Χ. Φραγκίστας ἀπεκάλυψε τὴν προτομὴν.

5. Ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν συμμετέχουσα εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐπετείου τῆς 21ης Ἀπριλίου ὠργάνωσε διάλεξιν εἰς τὴν αἰθούσαν τελετῶν αὐτῆς τὴν 27ην Ἀπριλίου 1968 με' ὀμιλητὴν τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρου Ἀποδήμων Μακεδόνων κ. Παῦλον Τσάμην καὶ θέμα: «Ὁ ἀπόδημος Ἑλλητισμός».

6. Ὅμοιως κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1967 μέχρι 8 Μαΐου 1968 ὠργανώθησαν αἱ ἀκόλουθοι διαλέξεις.

Δημ. Κανατσούλη, ὕφηγο τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ Διευθυντοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης με' θέμα: «Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ Ἀριστοτέλης» (20.12.1967).

Δημ. Χατζηγιάννη, Δημάρχου Λαρίσης, με' θέμα: «Αἰνίγματα τῆς ἱστορίας. Τὸ Ἄκτιον καὶ ἡ Κλεοπάτρα» (24.1.1968).

Εὐαγγέλου Σδράκα, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με' θέμα: «Ὁ Ἰάσων τῶν Φερῶν προπομπὸς τῆς ἐξορμήσεως τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ» (7.2.1968).

Παναγιώτου Δημητροπούλου, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με' θέμα: «Ὁ γάμος εἰς τὴν χριστιανικὴν κοσμοθεωρίαν» (21.2.1968).

Βασιλείου Βογιατζῆ, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με' θέμα:

«Ἡ οἰκονομική καὶ γεωπολιτική σπουδαιότης τοῦ Μακεδονοθρακικοῦ χώρου καὶ τὰ μέσα ἐνδυναμώσεώς του» (10.4.1968).

Φωτίου Πέτσα, Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης, μὲ θέμα: «Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν τοῦ 1967 εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα» (8.5.1968).

7. Τὴν 12 Μαΐου ὠργανώθη ἡμερησία ἐκδρομὴ ἀρχαιολογικῆ τῶν μελῶν καὶ φίλων τῆς Ἑταιρείας εἰς Δερβένι-στενὰ Ρεντίνας-Ἀμφίπολιν-Φιλίππους καὶ Καβάλαν πρὸς ἐπὶ τόπου ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς Μακεδονίας μετὰ ξεναγήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης κ. Φωτίου Πέτσα. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ἔλαβον μέρος ὑπερδιακόσια ἄτομα.

ΔΗΜ. ΤΖΑΦΑΡΑΣ

